

Onu verilişlərinin maraqlı deyil, faydalı olması maraqlandırır. Kiminsə yanında qonaq oturması naminə veriliş aparmağı nə peşəkar keçmişinə, nə bugünkü statusuna, nə də yaşına yaraşdırır. Buna görə də çalışır ki, hazırladığı veriliş kiməsə fayda versin. Deyir, o gün ki hazırladığı veriliş kiməsə fayda verməyəcək, o veriliş efirdə olmayacaq. Müsahibimiz "Media FM" radiostansiyasının səhər aparıcısı və baş prodüseri DJ Fatehdir.

- 16 yaşınızdan radioda işə başlamısınız. Necə oldu belə bir qərar verdiniz?

- Məktəbdə oxuyanda mütəmadi olaraq radioya qulaq asırdım. Radio məni cəlb edirdi. Sonra bir gün aparıcı Rahib Azəri məni dinləyici kimi tanışlıq üçün radioya dəvət etdi. Mən də böyük məmnuniyyətlə getdim. Söhbət əsnasında radioda vakansiya olacağını və işləmək istəsəm, onlara müraciət edə biləcəyimi dedim. Bu, o vaxt mənim üçün mümkünsüz görünürdü. Ümumiyyətlə, həyatımda aldığım ilk iş təklifi idi. Çox qısa bir müddət ərzində radioya müraciət edib işə başlamışam. İndiyə qədər mənə haradasa möcüzə kimi gəlir. O möcüzənin təsiri altında artıq 17 ildir radioda çalışıram.

- Heç sonradan Rahib bəylə söhbət etdiyinizi ki, hansı xüsusiyyətlərinə görə 16 yaşlı oğlana inanıb işə dəvət edib. Səsinizdənmi xoşu gəlmişdi, yoxsa intellektual səviyyəni bəyənmişdi?..

- Etiraf edirəm ki, bu 17 il ərzində o barədə heç düşünməmişəm. Hesab edirəm ki, indi 16-17 yaşında birisi qapımı döysə və aparıcı olmaq istədiyini desə, mən Rahib bəyin, yaxud o zaman işlədiyim radionun mənim üçün açdığı qapıları onun üzünə açma bilmərəm. Kiməsə o qədər inanmağa, etibar etməyə mənim o müdrikləyim yoxdur. Rastıma çıxan insanların qarşısında mənim üçün açılan qapıların açılması lüksü yoxdur.

- Məmmədəlinin Fatehə çevrilməsi tarixçəsi də maraqlıdır. Radioya ilk gəldiyinizdən Fateh təxəllüsünü götürdünüz?

- Mən bu gün radioda fəaliyyətə başlasaydım, yəqin ki, bunu öz adımla edəcəkdim. Amma o vaxtkı təcrübəm və ağılim bunu diqtə edirdi və mən zərər qədər də efirdə öz adımla deyil, başqa bir adla çıxış etdiyimə görə peşiman deyiləm. Mənim üçün bu, prinsiplial məsələ deyil.

- Fateh bəy, minlərlə, bəlkə də milyonlarla dinləyiciniz var. Bu qədər adama təsir etmək qüvvəsində olduğunuzu, bu qədər insanın sizi dinlədiyini bilmək necə bir hissdir?

- Çox pis hissdir. Çünki insanı çox tez korlayır, məcrasından çıxarır. Adıca səni illərlə, həyatın boyu tanıyan insanlar - valideynlərin, dostlarınla səmimi münasibətlərində öz izini qoyur. Çünki sənə elə gəlir ki, ailə üzvlərin də dinləyicilərin qədər sənəndən uzaq olan adamlardır. Sən onlarla müvafiq tərdə danışa bilərsən, rəsmiyyətə keçə bilərsən. Valideynlərim tez-tez bundan gileylənir, dostlarım bunu bir o qədər təqdir etmirlər. Bu peşənin insan üzərində qoyduğu bir iz var ki, o, məişət səviyyəsində sənənin davranışını dəyişir. Mənim üçün ürəkaçan olmasa da, nə etməli? Bu, qaçılmazdır, təxminən daim müştəri xidmətlərində çalışan bir insanın öz ailə üzvlərinə qarşı bir az sərt davranması kimi təbii.

- 7-8 ildir səhər efirindəsiniz, müxtəlif adlarda səhər verilişlərini aparırsınız. Bu illər ərzində hər səhər tezdən durmaq və işə getmək... Arada düşünürsünüz ki, kaş, günorta efirində olub, çox yatardım...

- Mən axşam verilişlərini də aparmışam, günorta da efirdə olmuşam. Amma səhər verilişində özümü daha yaxşı tapmışam, burada özümü daha təbii və özüm kimi hiss edirəm. Səhər tezdən durmağa gəlincə, əvvəl-əvvəl adam çətin qalxır. 8 ilin başlanğıcında bəlkə belə fikirlər olurdu. Amma

“Bir gündə o qədər iş görürəm ki, hətta az olur”

DJ Fateh deyir ki, o gün ki hazırladığı veriliş kiməsə fayda verməyəcək, o veriliş efirdə olmayacaq”

İndi mənim həyat tərzim o qədər təbiişə ki, hər səhər saat 6-da oyanıb 8-də işdə oluram. Baxmayaraq ki evimdən işə cəmi 15 dəqiqəlik piyada yoldur. Bu iki saat mənə beynimin açılması, səhər-səhər yuxulu olmamağım üçün lazımdır. Həmin iki saati oxumağa həsr edir, səhər verilişinə hazırlaşırım. Bunların hamısı evdə baş verir. Mətbuatı, saytları oxuyur, ondan sonra işə yola düşürəm və saat 8-də efirdə oluram.

- Gecəni yaqın tez yatırırsınız?

- Yox. Mən gündə 4-5 saat yatırım. Bu, mənim həyat tərzim olduğu üçün bütün səmimiyyətimlə etiraf edirəm ki, zəhmətkeş adamam. Bir gün ərzində o qədər sayda iş görürəm ki, mənim üçün hətta az olur. Mən istərdim ki, bəzi müəssisələr tez bağlanmasın, bəzi insanlar işdən tez getməsin, çox çalışsınlar. Sözün yaxşı mənasında düşünürəm ki, belə olan halda insanların daha çox inandığı "bərəkəti qaçırmazlar", ikincisi də, həyatları boyu daha çox şey etmiş olarlar. Mənim həm radioya, həm televiziya, həm kinoya vaxt çatdırmağımın bir cəhəti var ki, çalışqan qarışqa kimi işləyirəm. Düşünürəm ki, bu, həyatda daha çox şeyin dadına baxmaq, daha çox şey öyrənmək üçün ən düzgün və dürüst yoldur. Bundan o yana faydalılıq ola bilməz. Özün üçün də, ailən, yaxınların, dostların üçün də, ən əsası isə cəmiyyət üçün...

- 17 illik iş həyatınızda həm işçi, həm də müdir olmusunuz. Hansından daha çox zövq almısınız?

- Daha çox məni həyəcanlandıran mövsümi xarakter daşıyan hansısa ovqatlarıdır. İldə mənim bir neçə gün televiziya verilişlərində çəkiliş günlərim olur. Bu, mənim üçün fərqli ovqatdır. Kino çəkirik, onun ssenarisinə müəyyən qədər aidiyyətim olduğu üçün yerə-göyə sığmayacaq qədər ləzzət alıram. Amma hər gün gördüyüm eyni işdən ləzzət alacağımı özümə təsəvvür etmirəm.

Mən ləzzəti bir az başqa şeylərdən alıram; dostlarımla ünsiyyətdən, özümle tək qalanda, valideynlərimlə istirahətə gedəndə, bacım qızları ilə vaxt keçirəndə. Düşünürəm ki, işdən ləzzət almağa başladınsa, yola verəcəksən. İş görmək lazımdır. Ola bilər ki, mən bu məsələdə yanlıram, ola bilər ki, kiminsə beynindəki hansısa sözləri başqa terminlərlə ifadə edirəm, bəlkə elə sizin soruşduğunuz hissi yaşayıram. Amma di gəl ki, mən buna ləzzət kimi baxmıram.

- Çıxışlarınızın birində demişiniz ki, Azərbaycanda düz-əməlli işləyənlərin sayı barmaqla sayılacaq qədərdir. Niyə beləlik? Xalq olaraq tənbellik, yoxsa səbəb başqadır?

- Təxminən eyni sualı mənə bir il əvvəl birgə iş gördüyümüz ukraynalı rejissor həmkarımız vermişdi. O, insanların həvətsiz işlədiyini müşahidə etmişdi və məndən bunun səbəbini soruşdu. O zaman bir cavab tapa bilmədim. Amma son bir il ərzində anladım ki, güman ki, bizim insanlar həyatda xeyli əmək sərf etdikdən sonra tutduqları mövqə ilə razılığa bilmirlər. Düşünürlər ki, xeyli əmək sərf etdi, pulu, canı, vaxtı gətirdi və bu qədər resurs sərfiyyatından sonra həyatda nail olduğu şeylər onun üçün bir az fərqli görünür. Misal üçün, bizim cəmiyyətdə heç bir resurs tətbiq etmədən hər şeyi olan saysız-hesabsız insan var. Bu, doğulandan imtiyazları olan, müəyyən zümərəni təmsil edən adamlardır. Düşünürəm ki, bizim adamlarda bu həvətsizlik, işə qarşı laqeydlik haradasa bu məsələdən də qaynaqlana bilər. Amma gəlin bir şeyi də danmaq. Məsələn, mən də bu cəmiyyətdə yaşayıram, 16 yaşında hələ sürücülük hüququ olmayan insanın 250 min manatlıq maşında keçdiyini mən də müşahidə edirəm. Bunun necə baş verdiyini mənimlə yanaşı, ölkənin bütün vətəndaşları bilir. Amma mən ona baxıb əlimi-qolumu sallayıb heç nə etməsəm, ruhdan düşsəm, bu, mənim özümə qarşı ədalətli olmaz. Həyat bu gün 16 yaşlı oğlanın, sabah yaşlı bir xanımın simasında bizə qarşı bu və ya digər formada həmişə ədalət

siz olacaq. Sadəcə, sən bundan düzgün impuls almısan. Başa düşməlisən ki, tamam, əgər mən də olmasam, mənim həyatımın memarı kim olar? Açığını deyim, mən həyatımı hansısa dövlət məmuruna, özəl şirkətə, fərdi sahibkara, yaxud hansısa ictimai fiqura bağlayacaq qədər səfeh deyiləm. Mən başa düşürəm ki, adını çəkdiyim mənə kömək de olsa, mane de olsa, öz həyatımı özüm quracağam, gələcək həyatımın məsuliyyəti mənim çiyinlərimdədir, buna mən cavabdehəm. Mən heç vaxt heç kəsi günahlandırmayacağam ki, filankəs filan vəzifədədir deyə, mən həyatımda bunu edə bilmədim. Bu, mənə görə gülməlidir.

- Fateh bəy, son olaraq aparıcısı olduğunuz "Seçilən səhər şousu"ndan danışsaq, ədalətsizlik olar. Çox orijinal müsahibələriniz olur və onların elə yönünü təqdim edirsiniz, elə tərəflərini açırsınız ki, adam heç cür radionu söndürə bilmir. Maraqlıdır, müsahibələrinizi necə tapırsınız?

- Etiraf edirəm ki, bu, tək mənim işim deyil. Bu, illərdir formalaşan komandanın əməyidir. Əgər son mövsümdən danışsaq, mən son bir ildə bir az əyləncəli yox, maarifləndirici veriliş apardığım üçün həddindən artıq özüm də narahat idim,

rəhbərliyim də başlanğıcda əmin deyildi ki, bu, bizə lazım olan şeydir və bizim verilişə, formata uyğundurmu? Ən əsası isə, bizim dinləyicilər və sponsorlarımız arasında tərəddüdlər yadardı. Dinləyicilər düşünürdülər ki, bu, onların dinləmək istədiyi verilişdir. Sponsorlar isə bunun dinləyici kütəsinə cəlb edəcək, maliyyələşdirmək istədiyi veriliş olub-olmadığı barədə düşünürdülər. Bu, mənim üçün çox həssas bir mövzudur. Son illər get-gedə daha da həssaslaşır. Əfsuslar olsun ki, Azərbaycanda və bütün dünyada bu tendensiya var. Tamaşası və dinləyicisi daha çox olan verilişlər özəl sektordan özünə maliyyə dəstəyi tapır. Bu isə o deməkdir ki, cəmiyyətə faydalı olan diqqətsiz qalır. Etiraf edirəm ki, mən öz fərdi imicimdən və fərdi statusumdan bir növ istifadə edərək maliyyənin məhz mənim apardığım bu kimi verilişlərə cəlb olunduğuna görə çox xoşbəxtəm. Həmin qurumların bizim verilişlərə dəstəyi sayəsində Azərbaycanda maarifləndirici verilişlərin hazırlanması və efirə gətirilməsi mümkün olur.

Verilişlərdə dəvət olunan şəxslərin maraqlılıq əmsalına gəlincə, bu, çox çətin və mürəkkəb işdir. Bu ciddi bir araşdırma tələb edir və bir nəfərin, iki nəfərin işi deyil. Bunun üzərində mənimlə birgə çalışan həmkarlarım var. Başda mənim verilişimin prodüser və redaktoru Aysu İbrahimli olmaqla, onların əməyinin nəticəsidir ki, mənə maraqlı həmsöhbətlər tapılır və mən də əlimdən gələni edirəm ki, bu söhbətlər faydalı olsun. Ona görə ki, insanlar həyatda faydalılıq baxımından hansısa addımı atırlar. İş görəndə də, ailə quranda da, uşaq böyüdükdə də, çörək yeyəndə belə, onun bir faydasını vacib element kimi hesab edirsən. O ki qaldı televiziya, radio verilişlərinə, orada əlbəttə, verilişin faydalılığı olmalıdır. Sadəcə, kiminsə yanında qonaq oturması naminə veriliş aparmaq mənim nə peşəkar keçmişimə, nə bugünkü statusuma, nə də yaşma yaraşar. Mən bunu özüm üçün təhqir hesab edirəm. Ona görə çalışıram ki, mənim verilişim kiməsə fayda versin və o gün ki mənim hazırladığım veriliş kiməsə fayda verməyəcək, o veriliş efirdə olmayacaq.

Lalə MUSAQIZI